

Publicerad 2007-08-05 00:48 av Lena Renman

Gamla oförrätter som efterrätter i efterhand, alltså ingen favorit i repris utan genomläst och genomlyst från slutet av sjuttiotalet.

Du får gå nu, det är bara så att du får gå

De kalla fötternas tid
smutsig olustig
närvarande instängdhet
inom dessa som älskade utanpå
då sex var det enda språk
de gemensamt verkade förstå

Aska och unken lukt över
dessa förlorade två
som försökte älska ändå
alla dagar då

allt som behövde sägas
glömdes bort så
underbart blev kort

för som alla vet
ingen av oss kan ge
det vi själva aldrig fått

1978/omarbetad 2007

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Renman med Poeter.se id #15746 innehar upphovsrätten